

BIBLIOTECA
ORTO BOTANICO
PADOVA
BoB 685 (206)

HORTVS
MEDICVS ET PHI-
LOSOPHICVS: IN QVO
PLVRIMARVM STIRPIVM BRE-
VES DESCRIPTIONES, NOVÆ ICONES

non, aucæ, indicationes locorum natalium, obseruationes de cul-
tura earum peculiare, atque insuper nonnulla rémedia
euporista, nec non philologica quædam
continentur.

AUCTORE IOACHIMO CAMERARIO
Reipub. Norimberg. Medico D.

ITEM

SYLVA HERCYNIA:

SIVE CATALOGVS PLANTARVM SPONTE
nascentium in montibus & locis plerisque Hercyniæ Sylvæ quæ
respicit Saxoniam, conscriptus singulari studio à Ioanne
Thalio Medico Northufano.

Omnia nunc primum in lucem edita.

Frankofurti
M. D.

ad Mænum.
LXXXVIII.

Cum Gratia & Privilegio Cas. Maiest.

Porrum accedit, nec tam acre etiam & graue olens est quam Allium.

Saxatile, Bulbus Vomitorius, Moly foliis Narcisci.

Vrsinum, Arctoscorodon, sylvestre, flore albo.

Alpinum. Victorialis mas & foemina. Mari folia multo sunt latiora, foeminae vero angustiora.

Alnus nigra, Frangula. Gaulbaum. Vbiq; in syluis crescit. Siler Plinij secundum nonnullos. Dum pusilla est in pingui solo collocata, folia fert oblonga & magna, similia Guaiacanæ dictæ, tam figura quam magnitudine. Cortice eius interiore luteo in multis locis Saxoniae hoc tēpore vtuntur loco Rhabbarbari, quod iam propter immensum pretium non cuius praescribi potest.

Aloë communis, affertur copiose ex Hispania. Appensa laquearibus non modo in multos annos durat, sed in quibusdam locis calidioribus quoque florem praefert. Vidi anno 1561. Pisis apud quēdam nobilem in fictili florentem, flore luteo, mense Martio. Apud nos nisi ante frigora brumalia eximatur ex terra & in loco tepidiori suspendatur, ac primo verum rursus fictili imponatur, facile putrescit. Qui queranus de laudibus Prouinciæ scribit libr. II. capit. 59. In Stœchadibus Insulis luxuriose crescere ac vulgo vocari Semperuium marinum, ac tritum imponere incolae quibusuis vlceribus & vulneribus. Brassauolas in libr. de purg. tradit nonnullos ex minima pillula, quæ nō erat quarta pars semiscrupuli, decies excreuisse. Plautus ait prouerbialiter: Vitam hominis plus Aloës quā mellis habere, id est, plus molestiæ quam voluptatis illi inesse.

Aloë spinosa siue *America*, à Clusio descripta & depicta in obs. Hispanicis lib. 2. cap. 67. sine tamen floribus, quorum picturam in fine libri exhibemus. Creuit hæc planta (vt mihi per literas retulit diligentis rerum simplicium indagator Iosephus

phus de Casa bona, Magni Ducis Hetruriæ (vt vocant) Simplicista, qui vt plura alia, iconem florum quoque liberaliter mecum communicauit) Anno Christi 1586. in horto instructis. eiusdem Ducis, miræ altitudinis caulem proferens, instar abietis, pene contortum, in cacumine ramosum; in extrema ramorum parte congeries fuit referta floribus è luteo virentibus, instar Hemerocallidis Valētinæ, suauiter odoratis vt quidam retulit. Ipsa planta excessit altitudinem 12. cubitorum.

Hæc cum sit priore durior, facile in fictili asseruatur in loco tepidiori per hyemem. Copiosam tamē irrigationem recusat. Propagines multas spargit, quæ nisi tempestiue auferantur, priusquam adolecant, matri omne alimētum detrahunt, illamq; perimunt.

Succus ex ea colligitur, facultate cum priore non dissimili.

Hanc plantam primus habuit, ni fallor, in Italia Iacobus Antonius Corrusus nobilis Patauinus, de re Herbaria opt. meritis, apud quem vidi inter alia selectissima, Anno 1561.

Alopecurus, à Dodonæo & Pena pingitur ac describitur, Planta frumentacea.

Alfine maior, media, minima, quarum duæ posteriores à Fuchio & alijs, prior à Dodonæo exhibentur. Sponte nascuntur in hortorum arcis. Sed prior admodum raro nisi transferatur è dumetis, in quibus nasci gaudet.

Alfine hirsuta, mediæ similis, sed nigrior, hirsutior ac durior, spontanea.

Alfine tenuifolia mediæ seu vulgari similis, sed strigosior, non ramen hirsuta aut pinguis vel tam late serpens. Nascitur ad Sepes: arenoso solo delectatur & solum ex cultum, non, vt reliquæ desiderat.

Alfine flore purpureo, Fuchij III. itē cæruleo, Fuch. II. Interdum